С Т А Н О В И Щ Е

От проф. д-р Иван Тодоров Тодоров

Пловдивски университет “Паисий Хилендарски”

Относно: дисертационен труд на тема „*Извънсъдебни способи за разрешаване на административни спорове“* за присъждане на образователна и научна степен „Доктор", направление 3.6 Право, научна специалност „Административно право и административен процес с автор: **г-н Матей Тодоров Марев**

1. Биографични данни:

Г-н Матей Марев е роден на 15.02.1965 г. в град Добрич.
През 1991 г. се дипломира в Юридическия факултет на СУ "Св. Климент Охридски" с отличен успех. По настоящем адвокат от Софийската Адвокатска Колегия с юридически стаж от 24 години. Арбитър е към Арбитражния съд към Българската стопанска камара. Наред с тези дейности, г-н Марев е и преподавател по Търговско право към Центъра за образователни услуги към СУ.

2. Общ преглед и характеристика

Разработеният дисертационен труд впечатлява с богатите цитирани източници от чуждестранен и български произход. Обемът е от 207 страници състоящ се от увод, заключение и 5 глави.

Силно впечатление прави точният правен език, на който е написана докторската работата и ясната структура на труда.

Темата, която г-н Марев е избрал да развие в докторската си работа, е от изключителна актуалност – съдебната система безспорно се нуждае от

ефективен способ за облекчаване. В своята работа той обширно засяга въпросът за важността на темата, ясно идентифицира проблемите и пропуските и прави анализ на законодателната уредба, като правилно дефинира и обсъжда недостатъците и несъвършенствата й. Кандидатът отправя полезни и интересни препоръки за усъвършенстване и промяна на законодателството, за което следва да бъде подкрепен.

В глава Първа кандидатът дискутира същността на правния спор и способите за неговото разрешаване. Прави впечатление, че той логически подхожда точно, като обръща внимание на конкретната терминология - изследва я и я дефинира с цел разясняване проблематиката на темата. Същото прави и с изследването на същностната разлика между *алтернативни* и *извънсъдебни* способи за разрешаване на съдебни спорове. Не на последно място, кандидатът прави впечатляващ преглед на различни становища в правната литература за обхвата на различните понятия, с което показва широкия обхват на направеното от него изследване.

В глава Втора докторантът обръща внимание на някои основни теории, като дискутира определени проблеми и спънки в действащата уредба в Административно -процесуалният кодекс. Правилният подход на г-н Марев в случаят се изразява в изложеният от него сравнително-правен анализ на различни административни юрисдикции в няколко страни от ЕС.

Глава Трета кандидатът отделя на разглеждането и изтъкването на предимствата на споразумението, като алтернатива на административния акт. Той се концентрира върху предотвратяване на административни спорове чрез споразумение и отделя внимание на неговата дефиниция и уредба съгласно кодекса. Много правилно и добре обосновава изводи и предложения "de lege ferenda", като подробно анализира и дава предложения за преодоляване и запълване на идентифицираните от него празноти в законовата уредба.

В глава Четвърта, докторантът разглежда и дефинира медиацията, като един от способите за извънсъдебно разрешаване на спорове. Много интригуващ е направеният критичен анализ на Закона за Медиацията. Наблюденията и заключенията на кандидата ясно показват неговият

задълбочен интерес, както и високото ниво на задълбочено проучване и критично мислене по темата.

В Глава Пета, кандидатът отделя внимание на друг способ за разрешаване на спорове, а именно арбитражът. В тази част от работата си, г-н Марев обосновано дискутира основните характеристики на арбитража, прави критичен анализ на възможността за прилагането му. Както и в останалата част от разработката си, кандидатът отново предлага критичен и добре обоснован поглед върху материята, предлагайки предложения за преодоляване на съществуващи проблеми.

3. Цялостна кратка оценка

Дисертационният труд на кандидата се отличава по следният начин:

- Високо ниво на познаване на материята;
- Умело боравене и добро познаване на няколко европейски законодателства, касаещи материята и умел сравнително-правен анализ;
- Използване на набор от богата чуждестранна и българска литература;
- Умел критичен поглед върху материята;
- Точна и добре оформена защита на основната теза на автора;
- Направени са ясни предложения за изменение на нормативната уредба;

4. Критика

Макар, че дисертационният труд на кандидата е подробен и критичен като цяло, на места прави впечатление липсата на конкретни примери. С цел ясно илюстриране на отделните предложения за решаване на проблемите, съществуващи в българското законодателство, считам че би било от полза да бъдат разгледани по-подробно основните примери за справяне с тези проблеми по модел на други държави, за които кандидатът споменава. Прилагането на същият критичен обзор на чуждите модели, също би било от огромна полза при

идентифицирането на източника на проблеми или причината за съществуващите празноти в българското законодателство.

В точка 2.2.1 от глава Втора кандидатът описва новостта в правната разпоредба на чл. 92 АПК, а именно назначаване на комисия. Моята препоръка към кандидатът тук, е че е следвало да отдели малко повече внимание на тази новост, като я разгледа през призмата на това до каква степен това би имало и евентуални отрицателни последици като например забавяне на производството. Изследването на въпроса дали разполагаме с достатъчно професионално подготвени кадри, би довело до подробно разглеждане на съответните нужди на правото откъм квалифицирани кадри и доколко тези изисквания са реалистични и функционални към момента на обсъждане на проблема.

Би било полезно кандидатът да прилага в по-пълна степен същият успешно използван от него критичен преглед и към разгледаните чуждестранни законодателни решения.

5. Заключение

Цялостната оценка, която давам на кандидатът, е определено положителна. Дисертационният труд умело и обосновано развива тема, която представлява сериозен и актуален интерес и би била от полза на много практикуващи юристи. На база на всичко изложено по-горе считам, че следва да бъде открита процедура по публична защита.

21.05.2015

проф. д-р Иван Тодоров